

Formanden: Det ærede Medlem Hr. V. Buhl har Ordet for en kort Bemærkning.

V. Buhl: Jeg vil ikke paastaa, at jeg den Dag saa lidt som ved de tidligere Forhandlinger har brugt det Udtryk „Grænsen ligger fast“; det sagde jeg ikke. Jeg har brugt det Udtryk, at der kunde ikke rejses noget Spørgsmaal om en Grænseændring. Men jeg vil paastaa, at for os, der deltog i Forhandlingen, havde det ene Udtryk den samme Betydning som det andet. Jeg vil hævde, at det, vi forstod derved dengang, var dette, at Grænsen laa fast, og jeg vil fastslaa, at der ikke blev taget noget som helst Forbehold med Hensyn til en Aktion fra sydslesvigsk Side, for ingen tænkte derpaa paa det Tidspunkt, da vi førte disse Forhandlinger. Det eneste Forbehold var det, jeg nævnte, fra det ærede Medlem Hr. Arne Sørensen.

Statsministeren (Knud Kristensen): I Anledning af den Ordveksling, der har været mellem det ærede Medlem Hr. V. Buhl og det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft, maa jeg fuldt og helt give det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft Medhold. Der blev rejst det Spørgsmaal, om vi — det vil sige den Regering, som skulde dannes i en Overgangstid — vilde rejse Krav om en Grænseflytning. Det var vi enige om ikke at gøre. Det var rigtigt, at „Grænsen ligger fast“ havde Form af et Programpunkt, men om at, hvad der end skete, vilde Grænsen fremdeles ligge fast, var der aldeles ikke Tale dengang.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. V. Buhl har Ordet for en kort Bemærkning.

V. Buhl: Ja, det er for mig kun et Spil om Ord. Det, der er det afgørende, er dette, at der var ingen, der paa det Tidspunkt lagde andet i det Udtryk, jeg brugte, end det samme, som ligger i Ordene „Grænsen ligger fast“.

Aksel Larsen: Jeg skal senere i min Tale komme ind paa det Spørgsmaal, der nu har været udvekslet en Række korte Bemærkninger om, men jeg finder det mest hensigtsmæssigt, at jeg først fremsætter nogle Bemærkninger om andre Spørgsmaal.

Først skal jeg sige et Par Ord til det ærede Medlem Hr. Starcke, der som sædvanlig har fortalt, at Statsindgreb og Restriktioner er Roden til alt ondt, om end han denne Gang, synes jeg, var noget mere afdæmpet, end han og hans Partifæller som oftest er. Vi havde forleden en Diskussion om Retsforbundets Stilling til Statsindgreb

med det ærede Medlem Hr. Starckes Partifæller, anført af det ærede Medlem Hr. Søren Olesen. Ved denne Lejlighed gjorde jeg opmærksom paa, at det imponerede mig ikke, naar Retsforbundets Talere agiterede mod Statsindgreb, eftersom Partiet selv ved det ærede Medlem Hr. Tholstrups Underskrift er gaaet ind for en Kornordning til næste Aar og for, at Staten vilkaarligt skal sørge for, at de, der avler Brødkorn, bliver bedre stillet end dem, der kun avler Foderkorn. Ved at fremdrage dette fik jeg en Søforklaring af det ærede Medlem Hr. Søren Olesen, der til sidst sagde noget om, at der havde været Krig, og derfor er en Kornordning nødvendig. Det ærede Medlem har aabenbart glemt, at der har været Krig i Forhold til andre Ting end netop en Kornordning. Saa kan man forsvare Statsindgreb for Kornets Vedkommende med, at der har været Krig, kan man forsvare alle Statsindgreb, og saa er Retsforbundet ikke Modstander af Statsindgreb. Jeg ønsker at erindre om dette Ordskifte og anmoder Retsforbundets Fører p. t., det ærede Medlem Hr. Starcke, om med den Autoritet, han er i Besiddelse af, at give Tinget og Regeringen klar Besked: Er Retsforbundet Tilhænger af Statsindgreb eller Modstander af Statsindgreb?

Jeg ønsker samtidig at benytte Lejligheden til at gøre opmærksom paa et bestemt Forhold. Efter at vi havde haft det Ordskifte, jeg har refereret her, skulde der afstemmes ved tredie Behandling om Regeringens Forslag om Statstilskud til at holde Priserne paa Landbrugsprodukter nede. Der blev givet 2 Minutters Frist, inden tredie Behandling skulde begynde, inden den endelige Afstemning, og disse to Minutter benyttede to Medlemmer af Retsforbundet, det ærede Medlem Hr. Tholstrup og det ærede Medlem Hr. Søren Olesen, til at forlade Salen, og saa snart Afstemningen var overstaaet, kom de ind igen, saa paa hinanden og sagde: Gud, har der været Afstemning, det var da kedeligt, eller saadan noget, — jeg hørte det ikke, men jeg kunde se, at det var den Slags Bemærkninger, de vekslede. Jeg synes, det er lige stærkt nok, naar man her staar op skiftevis for og imod Statsindgreb og der er en Lejlighed til at stemme om det, at man saa gaar uden for Salen. Jeg synes ikke, jeg vil forholde Offentligheden Oplysning om — jeg tror ikke, jeg derved krænker Privatlivets Fred —, at de to Herrer, medens Afstemningen foregik, ikke havde noget særligt Ærinde uden for, men gik ud og gemte sig paa Toilettet, formodentlig for over for sig selv at symbolisere, saa at